

POLJSKIM JEVREJIMA

Iz poljskih gradova i varošica ne čuju se bola krici,
pa li su kao četa bojna varšavski zaštitnici geta...
Reći u krvi utapam, a srce u gorkom plaču,
zbog vas, o, Jevreji poljski, tuži poljski poeta.

Ne ljudi, već psi ostrvljeni; i ne vojnici, već dželati,
došli su da vas pomore: vašu decu i žene,
gasom u komorama poguše, krečom po vagonima satru
i da se cere na samrtnike goloruke i poražene.

Ali vi ste digli kamen da njime udarite mitraljesca
što na dom se vaš ustremio u besnom naletu.
Sinovi Makabejaca! Znaćete vi da umrete,
da prihvatite borbu u Septembru beznadežno početu.

Evo šta treba da se ureže u sećanje Poljaka:
Zajednički su nam dom srušili, proljevna je krv našeg brata,
veže nas zid egzekucije, Dahau nas veže i Ošvenćim,
svaki bezimni grob, zatvorska rešetka svaka.

Jedno nebo će nam sinuti iznad razrušene Varšave,
kad pobeđa krvavi napor stane da kiti:
svaki čovek dobiće slobodu, komad hleba i pravo,
i biće jedna rasa najviša: ljudi plemeniti.

Prevela *Desanka Maksimović*